

EPIS, TOLA SYNODI MILEVITANAE IN QVA
D. Augustinus interfuit, ad Innocentium primum Papam .

Omnia beatissimo merito que Venerabili & in Christo Venerando Pape Innocentio, Siluanus senex, Valentinus, Aurelius, Donatus, Resitutus, Lucianus, Alypius, Augustinus, Placentius, Severus, Fortunatus, Possidius, Novatus, Secundus, Maurentius, Leo, Faustianus, Cresconius, Innoentius, Felix, Antoninus, Gigantius, Cresconius, Adeodatus, Proceffus, Secundus, Felix, Asiaticus, Rufinus, Faustinus, Victor, Anronimus, Malchus, Licorius, Fortunatus, Donatus, Pontianus, Saturninus, Cresconius, Possidonius, Lucius, Honorius, Seruius, Terentius, Cresconius, Sperantius, Quadratus, Lucillus, Sabinus, item Sabinus, Cresconius, Victor, Honoratus, Donatus, Petrus, Presidius, Cresconius, Lampadius, Delphinus, ex Concilio Mileuitano in Domino salutem . Quia te Dominus gratie sue precipuo munere in sede apostolica collocavit, talemque nostris temporibus praestitit, ut nobis potius ad culpam negligentia valeat, si apud tuam uenerationem, que pro ecclesia sunt suggerenda, tacuerimus quam ea tu possis uel fastidiose, uel negligentiter accipere, magni periculis infirmorum membrorum Christi pastorem diligentiam (quasumus) adhibere digneris . Noua quippe haeresis, & nimium pernitiosa tentat assurgere inimicorum gratie Christi, qui nobis dominicam etiam orationem impijs disputationibus conantur auferre . Cum enim Dominus docuerit: Dimitte nobis debita nostra, sicut & nos dimittimus debitoribus nostris; isti dicunt, posse hominem in hac uita, praecipis dei cognitis, ad tantam perfectionem institui, sine adiutorio gratie Saluatoris per solum libere uoluntatis arbitrium peruenire, ut etiam non sit necessarium dicere, Dimitte nobis debita nostra . Illud uero, quod sequitur, Ne nos inferas in tentationem, non ita intelligendum, tanquam diuinum adiutorium poscere debeamus, ne in peccatum tentati decidamus, sed hoc in nostra possum esse potestate, & ad hoc implendum solam sufficere hominis uoluntatem, tanquam frustra apostolus dixerit: Non uolentis, neque currentis, sed miserentis est dei . Et: Fidelis deus, qui nos non permittit tentari super id, quod potestis, sed facit eum tentatione etiam exitum, ad postis sustinere . Frustra etiam dominus dixerit apostolo Petro: Rogau pro te, ne deficiat fides tua . Et omnibus suis: Vigilate & orate, ne intretis in tentationem, si hoc totum est potestatis humanae . Pueros quoque paruulos (si nullis imbutur Christiane gratiae sacramentis) habituros uitam eternam, nequam Christiana presumptione contendant, euacuantes, quod dicit Apostolus: Per unum hominem peccatum intravit in mundum, & per peccatum mors: & ita in omnes homines pertransiit, in quo omnes peccauerunt . Et alio loco: Sicut in Adam omnes moriuntur, sic & in Christo omnes uiuificabuntur . Et ergo alia omitamus, que contra scripturas sanctas plurimam dixerunt, hac interim duo (quibus omnino totum, quod Christiani sumus) conantur euertere, que fidelia corda sustinent: Non esse rogandum deum, ut contra peccati malum, atque ad operandam iustitiam sit noster adiutor . Et non opitulari paruulis, ad consequendam uitam eternam, Christiana gratie sacramentum . Hac insinuantes apostolico peccati tuo, non habemus opus multa dicere, et tantam impietatem uerbis exaggerare, cum procul dubio te ista permoueant, ut ab eis corrigendis, ne latius serpent, multosque contaminent, uel potius interimant (dum sub nomine Christi a gratia Christi penitus alienant) omnino dissimulare non possis . Huius autem pernitiosissimi erroris auctores esse perhibentur Pelagius & Celestius, quos quidem in ecclesia sanari maluimus, quare desperata salute, ab ecclesia sefocari; si necessitas ulla compellat. Quorum unus, id est, Celestius etiam ad presbyterium in Asia peruenisse dicitur . De quo, ante paucos annos, quid gestum fuerit, sanctitas tua de Cartaginensi ecclesia melius instruitur . Pelagius uero (sicut a quibusdam fratribus nostris misse loquuntur epistole) Hierosolymus constitutus, nonnullos fallere asserit . Peruntamen multo plures, qui eius sensus diligentius indagare potuerunt, aduersus eum pro Christi gratia, & catholice fidei ueritate configunt: sed praecipue sanctus filius tuus, frater, & copresbyter noster HIERONYMVS . Sed arbitramur (adiuante misericordia domini dei nostri Iesu Christi, que te & regere consulentem, & orantem exaudire dignatur) auctoritati sanctitatis tuae, de claro scripturarum lumine deprompta, facilius eos (qui tam peruersa, & tam pernitiosa sentiunt) esse cessuros: Et de correctione potius eorum gratulemur, quam contristemur interitus, Domine Beatissime . Quamlibet autem ipsi eligant certe uel alios plurimos, quos possunt, si ab eis dissimuletur, suis laqueis implicare, cernit uenerabilitas tua, instanter, & celeriter prouidendum . Hac ad Sanctitatem tuam de concilio Numidiae scripta direximus, imitantes Cartaginensem ecclesiam, & Cartaginensis prouinciae Coepiscopos nostros, quos ad Sedem Apostolicam (quam beatus illustras) de hac causa scripsisse comperimus . Et alia manu . Memor nostri in domini gratia augearis . Domine beatissime, meritoque uenerabilis, & in Christo honorande, Sanctissime Papa .

EX CONCILIO GELASII PAPAE,

Romae cum lxx. episcopis celebrato: de quo Dist. xv.

cap. Sancta Romana Ecclesia.

Item Rufinus uir religiosus plurimos ecclesiastici operis edidit libros: nonnullas etiam scripturas interpretatus est . Sed quoniam Beatus Hieronymus in aliquibus eum de arbitrii libertate notauit: illa sentimus, que Beatum Hieronymum sentire cognoscimus: & non solum de Rufino, sed etiam de uniuersis, quos uir sapius memoratus, zelo dei, & fidei religione reprehendit .

Item Origenis nonnulla opuscula, que uir Beatus Hieronymus non repudiat, legenda suscipimus . Reliqua autem omnia cum auctore suo dicimus esse reuocanda .